

JAGAB TEE ÄÄRES HELKUREID

Suure osa ajast veedab David ratastel. Kodu on tal Rakveres, töökoht Sillamäel, lisaks tuleb palju ette pealinna vahet sõitmist. Tema kaks aastat vana Audi A6 on läbi sõitnud ligi 130 000 kilomeetrit, kusjuures selle aja jooksul on ta olnud seitse kuud Eestist ära.

Roolis olekut kasutab ta enamasti selleks, et teha konverentsikõnesid Ameerikasse Molycorpi peakontoris. Nii möödub kodutee kiiresti. Pimedal ajal aga valmistavad talle muret tee ääres kõndivad helkurita inimesed, kellest mõni on olnud ka alkoholihoobes ega saa aru, et on tuikunud sõiduteele. Sellisteks puhkudeks on tal autosse varutud hulk helkureid, mida ta vajadusel hilistele ja lutajatele jagab.

Sellisest käitumisest ollakse enamasti jahmunud, kuid helkurit keegi tagasi lükanud ei ole. O'Brock räägib, et teeb seda eelkõige inimese enda ja teiste autojuhtide huvides.

EESTI SUURIMAD PLUSSID – SAUN, LOODUS, KOOLISÜSTEEM

Saun. Üks esimesi lemmikasju Eesti juures oli Davidi jaoks saun. Esimene saunaskäik toimuski juba 1994. aastal Otepääl koos Jaak Uudmäe ja tollase Otepääl linnapeaga. Saun hakkas talle kohe meeldima ja praegu püüab ta Eestis olles vähemalt korra nädalas saunas käia.

Koolisüsteem. David naudib seda, et Eesti koolides ei ole sellist kastasüsteemi nagu Ameerikas, kus ühte klikki kuuluvad õpilased suhtlevad ainult omavahel ega käi läbi teiste sotsiaalsete gruppidega. Rakvere Reaalgümnaasiumi hoolekogu liikme ja lapsevanemana näeb ta, et sinne õpilaste vaheline suhtlus koolides on selline nagu ta olema peakski – kõik saavad kõigiga läbi.

Loodus. Seoses kooliga kiidab ta ka seda, et Eestis saab lapse suve alguses metsa saata ja ta saaks seal vajadusel üksi terve suve hakkama ilma näl-

ga jäämata, sest mets on täis erinevaid söögisaadusi, mida lapsed väiksest peale tunnevad. “Mul on nii hea meel, et mu lapsed saavad siin üles kasvada,” ütleb ta.

JUURED TUGEVALT AMEERIKAS

Poliitikast O'Brock rääkida ei taha, sest talle ei meeldi, et ta ei saa Ameerika kodakondsena võtta lisaks ka Eesti kodakondsust. Talle on oluline panna võimalikult palju oma kogukonda. Praegu teeb ta seda Rakveres kooli hoolekogu esimehena ja Sillamäel kohaliku elu igakülgse toetamisega. Ometi arvab ta, et saaks teha palju rohkem, kui tal oleks võimalus kandideerida kohaliku omavalitsusse.

“Sillamäel olen kultuurimaja nõukogus, tegelen linnamuuseumiga ja Rakveres tahaksin ka rohkem anda kui ainult hoolekogu tööga. Ma näen, et saan pärismuutusi teha ainult siis, kui olen volikogus, aga sinna ma ei saa, kui mul ei ole Eesti passi. Ma ei ole nõus rikkuma oma peresuhteid sellega, et loobun Ameerika kodakondsusest, sest ameeriklased on lihtsalt niimoodi, et kui sa ütled USA passi üles, siis on *vsjo*, sa ei ole enam keegi. Sa oled reetnud oma sünnimaa.”

“Ükskõik, kuhu ma lähen, ma tahan selles kultuuris nii vähe laineid tekitada kui võimalik. Kui lähen Ameerikasse, siis ma käitun nagu ameeriklane, käitun nende reeglite järgi. Mul on väga lihtne kohanduda.”

Minu jaoks ei ole kummaline olla paljaste eesti meestega kuumas toas ja joosta pärast seda välja külma vette. Enamik mitte-eestlasi tunneb end selles situatsioonis ebamugavalt.”

TTÜ puhkpilliorkester kutsus Davidi endaga esinema ja nad astusid üles Sillamäe renoveeritud kultuurimaja avamisel.

Naš David

IKE VOLKOV, KUKERPILLIDE LAULJA

Ma tean Davidit võrdlemisi kaua ja mind suutis ta üllatada Sillamäel, kus ta rääkis kohalike inimestega enam-vähem vene keeles. Kui vene inimesed suhtuvad ülemustesse üldiselt aukartusega, siis tema puhul oli aukartus segatud lugupidamise, sõpruse ja meeletu poolehoiduga. “Naš David, naš David (meie David – toim),” olid kõik uhked.

Ta on äärmiselt avatud, sõbralik, kompetentne ja töökas. Kui ta midagi kätte võtab, siis ta teeb endale asja selgeks. Näiteks kui hakkasime plaati tegema, siis tal plaadistamise ja mikrofoni laulmise kogemust ei olnud. Ta ütles, et kui ta Jaapanisse lendas, kuulas 170 korda ühte lugu, et endale asi selgeks teha. Ta kasutab oma ressursse väga säästlikult.

“Mu koostööpartnerid teavad, et olen väga avatud. Ma olen nõus proovima kõike, mida nad arvavad, et oleks kihvt teha. Nad üritavad mind iga kord üllatada. Ja mõnele partnerile on see juba päris suur väljakutse.”

“Olen selline hüperaktiivne inimene, et kõige halvem asi, mis võib minuga töö juures juhtuda, on see, et töö on minu jaoks igav. Kui töö läheb igavaks, siis ma kauaks ei jää.”

“Raha ei ole minu otsustes suurt rolli mänginud. Raha on tulnud, aga see on tulnud hoopis sellest, et ma ei karda oma tööd kaotada. Kui sa kardad oma tööd kaotada, ei saa sa teha õigeid otsuseid.”